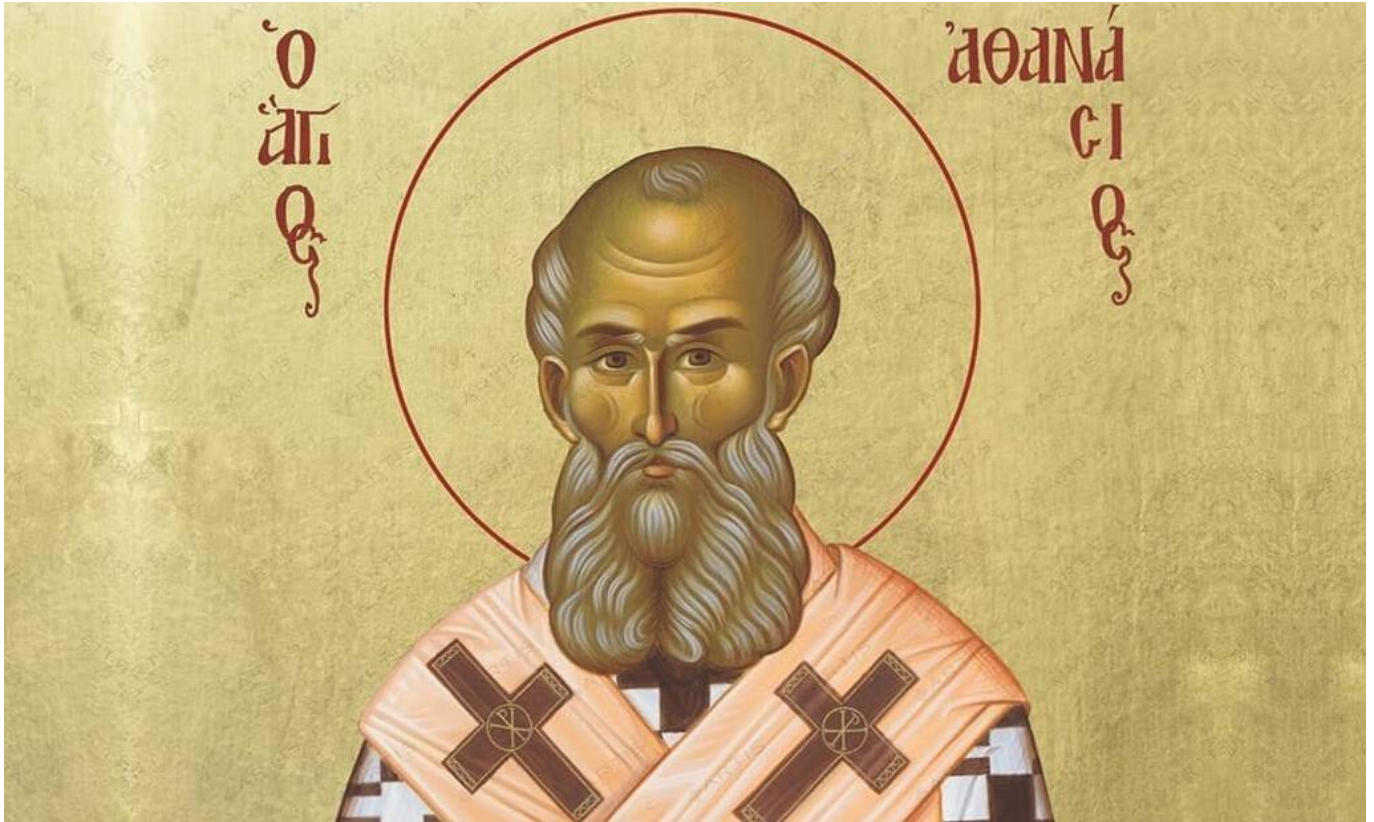
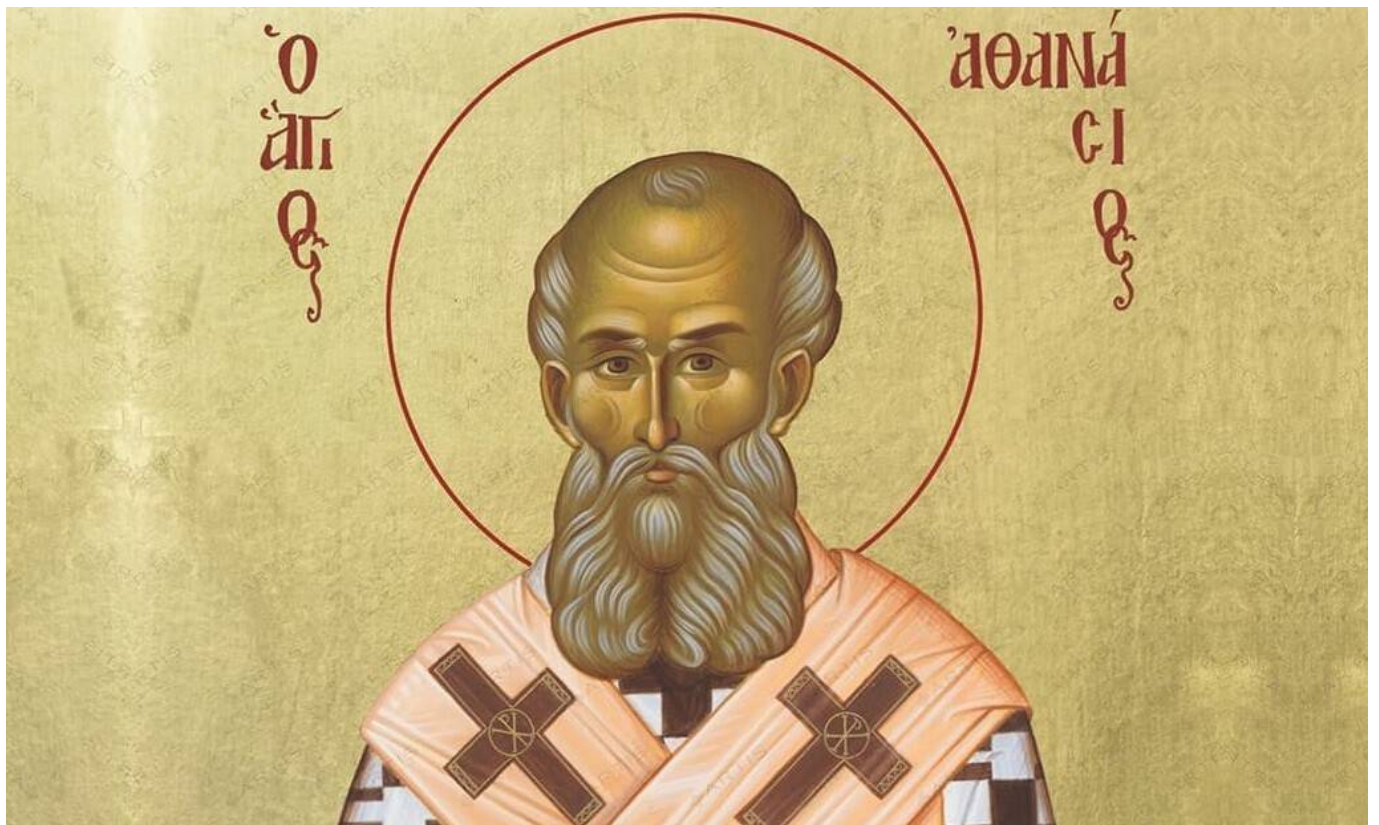

Ἡ συκοφαντία κατά τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Σέ ὅλη του τή ζωή ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μ. Ἀθανάσιος (295-373) ἀγωνιζόταν ἐναντίον τῶν αἵρέσεων. Γι' αὐτό καί ὀνομάστηκε «Στύλος τῆς Ὁρθοδοξίας»!

Δέκα χρόνια μετά την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, οί άρχηγοί τής άρειανικής πλάνης συκοφάντησαν αίσχρά τόν άγιο ιεράρχη καί κατόρθωσαν νά πείσουν τόν αὐτοκράτορα νά συγκληθῆ σύνοδος ἐπισκόπων γιά τήν καθαίρεσή του.

Ἡ σύνοδος συνεκλήθη στήν Τύρο τό 335. Στή δεύτερη συνεδρίασή της συνέβη ἕνα καταπληκτικό ἐπεισόδιο, πού φανερώνει τήν εὐφυΐα καί τή σοφία τοῦ Μ. Ἀθανασίου.

Σέ κάποια στιγμή, πού ἐπικρατοῦσε ἡσυχία στήν αἴθουσα τής συνόδου, ἄνοιξε ξαφνικά ἡ πόρτα καί μιά γυναίκα ὄρμησε μέσα μέ κλάματα καί κοπετούς φοβερούς.

Μέ λυγμούς φώναζε ἀπελπισμένα ὅτι ἐνῶ εἶχε ὑποσχεθῆ νά ζήσει ζωή παρθενική, ὁ Μ. Ἀθανάσιος μπῆκε στό σπίτι της γιά νά φιλοξενηθῆ, καί τόλμησε νά τῆς ἐπιτεθῆ καί νά τή διαφθείρη!...

Κατάπληξη καί πόνος βαθύς γέμισε ὅλους τούς ἐπισκόπους μπροστά στή νεαρή αὐτή γυναίκα.

Τά βλέμματά τους καρφώθηκαν στόν Μ. Ἀθανάσιο, πού κοιτοῦσε ἀδιάφορα κάτω, σάν νά μή συνέβαινε τίποτε. Τότε ὁ πρεσβύτερος Τιμόθεος, πού στεκόταν δίπλα του, γύρισε καί τή ρώτησε τή γυναίκα:

- Ἐγώ ἦρθα σέ σχέσεις μαζί σου; Ἐγώ μπῆκα στό σπίτι σου;

- Ναί, ἐσύ! φώναξε μέ ἀναίδεια ἐκείνη. Ἐσύ μοῦ ἔκλεψες τήν ἀγνότητά μου. Ἐσύ μέ

γύμνωσες από τή σωφροσύνη μου!...

Κινοῦσε ἀπειλητικά τό δάκτυλο στόν πρεσβύτερο Τιμόθεο καί τόν ἔδειχνε σέ ὄλους, πιστεύοντας ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μ. Ἀθανάσιος!... Γιατί, φυσικά, τόν ἅγιο πατριάρχη δέν τόν εἶχε δεῖ ποτέ...

Τώρα πιά τά προπετάσματα εἶχαν κουρελιαστή, καί ὁ ὀχετός τῆς συκοφαντίας ἐμφανιζόταν ἀπαίσιος. Μέσα στήν αἴθουσα ἔγινε σάλος μεγάλος. Οἱ ἐχθροί τοῦ Μ. Ἀθανασίου εἶχαν δωροδοκήσει μιά πόρνη γιά νά ψευδομαρτυρήσει ἐναντίον του.

Μά ἡ ἀπέραντη σοφία του εἶχε ἐπινοήσει τήν πιό ὑπέροχη ἄμυνα. Πληροφορημένος ἀπό πρὶν γιά τήν πλεκτάνη πού τοῦ ἐτοίμαζαν, ὀργάνωσε κι αὐτός μαζί μέ τόν πιστό του πρεσβύτερο Τιμόθεο τά ἀποκαλυπτῆρια τοῦ δόλου καί τῆς συκοφαντίας!

Ὅταν ἡ γυναίκα κατάλαβε τό πάθημά της ἦταν ἀργά πιά... Ἄρχισε νά τά χάνη, νά τραυλίζει, νά μὴν ξέρη τί νά πῆ. Οἱ ἀρειανοί, πού ξεσκεπάστηκαν τόσο ἀπρόοπτα, ἔσπευσαν νά τή βγάλουν ἔξω καί νά τήν ἐξαφανίσουν.

Μάταια ὀρθώθηκε ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ἀπαιτώντας νά κρατηθῆ ἡ γυναίκα γιά νά ὑποβληθῆ σέ κανονική ἀνάκριση καί νά φανερωθοῦν οἱ συκοφάντες. Μέ κραυγές καί ὀχλοβοή κατόρθωσαν οἱ ἀρειανοί νά σκεπάζουν τίς διαμαρτυρίες του.

Φωνάζαν ὅτι ὑπάρχουν ἄλλες κατηγορίες, ἀκόμη πιό βαριές, πού καμμιά τέχνη καί καμμιά ἐξυπνάδα δέν θά μπορούσε νά τίς διαλύσει. Γιατί δέν θ' ἀκούσουν πιά μέ τ' αὐτιά, ἀλλά θά δοῦν μέ τά μάτια τά πειστήρια τῆς ἐνοχῆς, πού θά παρουσιαστοῦν στή σύνοδο.

Τό βράδυ τῆς ἴδιας μέρας κάποιος ἄγνωστος, κουρασμένος καί κατασκοπισμένος ὁδοιπόρος, ἔφτασε στήν Τύρο. Κατευθύνθηκε ἀμέσως στό σπίτι τοῦ πατριάρχη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ποιός ἦταν λοιπόν; Ἕνας ἄνθρωπος πού ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τόν ἔστειλε στήν κατάλληλη ὥρα. Μιά καινούργια νίκη ἐτοιμαζόταν γιά τόν Μ. Ἀθανάσιο. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀγρυπνοῦσε πάνω ἀπό τόν ἡρωϊκό ἀγωνιστή.

Τήν ἄλλη μέρα ἡ σύνοδος συγκεντρώθηκε πάλι γιά συνεδρίαση. Ὅταν ὅλοι οἱ ἐπίσκοποι κατέλαβαν τίς θέσεις τους, ἓνα μυστηριῶδες κουτί μεταφέρθηκε στήν αἴθουσα καί τοποθετήθηκε κάτω ἀπό τά βλέμματα ὄλων.

Σιγή βασίλευε στήν αἴθουσα... Τά μάτια ἦταν καρφωμένα στό κουτί. Οἱ ἀναπνοές σχεδόν συγκρατημένες.

Τό κουτί άνοιχτηκε τελετουργικά. Ένα ανθρώπινο χέρι, ταριχευμένο, πρόβαλε.

- Άθανάσιε, είπαν οί άρειανοί. Τό χέρι αυτό σέ κατηγορεΐ συντριπτικά! Είναι τό χέρι τοϋ έπισκόπου Άρσενίου. Άπολογήσου καί πές μας καθαρά, γιατί τό έκοψες;

Ένα πανδαιμόνιο άποδοκιμασιών άκολούθησε:

Φράσεις βαριές ξεπηδοϋσαν από τά στόματα τών άρειανών μαζί μέ τούς άφρούς τής λύσσας τους. Ο άγιος καθόταν ήρεμος καί σιωπηλός στό έδώλιο τοϋ κατηγορουμένου. Σέ λίγο σηκώθηκε όρθός, σήκωσε τό χέρι για νά έπιβάλη σιωπή, καί είπε:

- Υπάρχει κανείς ανάμεσά μας πού γνώρισε προσωπικά τόν έπίσκοπο Άρσένιο;

Πολλοί από τούς συνοδικούς βεβαίωσαν ότι τόν είχαν γνωρίσει.

Ο Μ. Άθανάσιος κάλεσε άμέσως κάποιον από τή συνοδεία του καί ζήτησε νά όδηγήσουν άμέσως στή σύνοδο τόν ξένο πού χθές βράδυ είχε φτάσει στήν πόλη. Πέρασαν λίγες στιγμές φοβερής άναμονής.

Καί νά, μπαίνει στήν αίθουσα ένας άγνωστος άνθρωπος. Τό κεφάλι του είναι σκυμμένο μπροστά, τόσο πού δέν διακρίνεται καν τό πρόσωπό του. Τό σώμα του είναι τυλιγμένο σ' ένα μανδύα φαρδύ, πού τόν σκεπάζει έντελώς. Ο άγνωστος στέκεται στή μέση τής συνόδου.

Η ένταση πού υπάρχει στήν άτμόσφαιρα είναι άπερίγραπτή. Λίγες στιγμές άκόμη... Ο πατριάρχης προχωρεΐ. Στέκεται δίπλα στόν άγνωστο, καί τοϋ σηκώνει τό μέτωπο. Μιά κραυγή καταπλήξεως δόνησε τήν αίθουσα.

- Μήπως λοιπόν είναι αυτό τό θϋμα μου; Μήπως είναι αυτός ό έπίσκοπος πού έγώ σκότωνα; ρώτησε ό Μ. Άθανάσιος. Νάτος λοιπόν, αυτός πού ζητοϋν οί κατήγοροί μου! Αυτός πού τοϋ φέρθηκα τόσο ύβριστικά μετά τόν θάνατό του, κόβοντάς του τό χέρι!...

Ναί, ό άνθρωπος αυτός ήταν ό έπίσκοπος Άρσένιος! Δέν μπορούσε νά τό άμφισβητήση κανείς. Μιά φοβερή θύελλα ξέσπασε στήν αίθουσα. Οί άρειανοί δέν μπορούσαν πιά νά σταθοϋν εκεί ούτε για ένα λεπτό.

Μά ο πατριάρχης δέν βιαζόταν... Προχώρησε πάλι στόν επίσκοπο Άρσένιο, σήκωσε σιγά-σιγά τίς πτυχές τοῦ μανδύα καί ἀποκάλυψε πρῶτα τό ἕνα καί ὕστερα τό ἄλλο χέρι. Ἔδειξε στούς επισκόπους καί τά δυό χέρια, καί τό δεξί καί τό ἀριστερό, καί εἶπε:

- Φυσικά, δέν φαντάζομαι νά περιμένη κανείς ἀπό σᾶς νά δῆ καί τρίτο χέρι. Νομίζω πώς μάλλον ἀπό δύο μάς ἔδωσε σέ ὅλους ὁ Θεός!...

Ἡ ἀποκάλυψη ἦταν συντριπτική! Ἡ ἀλήθεια γι' ἄλλη μιά φορά θριάμβευσε...

Πηγή: agiazoni.gr